

תת"ע 11337/11/15 - מדינת ישראל נגד יואל גולדברג

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

תת"ע 11337-11-15 מדינת ישראל נ' יואל גולדברג
תיק חיצוני: 90503883671

כבוד השופטת מנאל חליחל-דיאב	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
יואל גולדברג	נגד
	נאשם

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שהוגשה ביום 04.08.2016, בגין פסק דין שניתן ביום 30.12.2015.

רקע

2. על פי כתב האישום, ביום 15.12.2014, נהג המבקש כ- 75 ק"מ 25 ממערב ברכב שמספרו 8175115 בדרך שאינה עירונית, בה המהירות המרבית המותרת הינה 80 קמ"ש, **במהירות של 108 קמ"ש**, בניגוד להוראות **תקנה 54(א) לתקנות התעבורה**.

3. ביום 30.12.15 ניתן פסק דין בהעדר התייצבות הנאשם.

4. ביום 04.08.2016 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר, בצירוף תצהיר תומך. המבקש טען כי לא קיבל מעולם כתבי-בית דין, כתב אישום או הודעה על הדיון. לטענתו, כתבי בית הדין נשלחו לכתובת שגויה ולכן לא נדרשו. עוד נטען כי בתאריך הנטען בכתב האישום המבקש כלל לא נהג ברכב. בנסיבות אלו, המבקש כופר בעובדות כתב האישום, מבקש לבטל את פסק הדין ולתת לו את יומו בבית המשפט.

5. המשיבה התנגדה לבקשה. לטענתה, הודעת תשלום קנס נשוא הבקשה נשלחה באמצעות דואר רשום לכתובת המבקש **ברח' נוה 5, חיפה**. עוד נטען כי מבדיקה שנערכה מול מאגר מידע ממוחשב, עלה כי המשיב התגורר בכתובת הנ"ל בין התאריכים 28.4.15-12.9.16 (מצורפים פלט מאגר המידע הממוחשב ואישור מסירה דואר רשום).

6. בהחלטתי מיום 02.10.2016 החלטתי כי הדו"ח נשלח בדואר רשום לכתובת הרשומה של המבקש וחזר בציון לא

נדרש. כך מתקיימת "חזקת המסירה". לעניין טענתו של המבקש כי אחר נהג ברכב- בית המשפט העליון קבע כי גם מקום בו אחר מודה בביצוע העבירה, בהיעדר הסבר למחדל, לא יענה בית המשפט לבקשה. לאור זאת הבקשה נדחתה.

7. על החלטה זו הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי.

8. במסגרת הערעור קבע בית המשפט המחוזי בעפ"ת 36674-01-17 **יואל גולדברג נ' מדינת ישראל** כי הדו"ח נשלח למבקש בדואר רשום לכתובתו הרשומה וחזר בציון "לא נדרש", בכך מתקיימת חזקת המסירה שהנטל להפריכה מוטל על המבקש. לאור טענות המבקש, שלא נזכרו בהודעת הערעור ולא הובאו על ידי המבקש לידיעת בית המשפט, הוחזר התיק לקביעה האם חזקה זו נסתרת, אם לאו.

9. בהמשך להחלטה שניתנה בערעור, הגיש המבקש ראיות לסתירת החזקה בדבר המסירה, ביניהן מסמכים המאשרים כי בתקופה הרלוונטית הבית ברח' נוגה 5, חיפה היה בשיפוץ ולכן עבר להתגורר בדירה אחרת ומשכך לא קיבל כל הודעות דואר רשום (מצורפים תצהיר, הסכם עם הקבלן והסכם שכירות).

דין והכרעה

10. **חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק")**, קובע **בסעיף 229(א)(2)** כי מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, רשאי להודיע, בתוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה.

11. ביום 28.12.14 הגיש המבקש בקשה להישפט, על גביה ציין את כתובתו **ברח' נוגה 5, חיפה**, בניגוד לנטען על ידו כי ציין את כתובת משרדו.

12. **תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974** קובעת: "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה **מסיבות שאינן תלויות בו** ולא עקב הימנעותו מלקבלן".

13. מעיון במסמכים עולים הנתונים להלן:

א. ביום **07.09.2014** נחתם הסכם עם הקבלן לביצוע עבודות בניה שיסתיימו **לא יאוחר מיום 07.07.2015**.

ב. ביום **29.06.2014** נחתם הסכם שכירות לתקופה קצובה של 6 חודשים **שתסתיים** ביום **31.12.2014** עם אופציה להארכה **עד ליום 30.04.2015**.

ג. ביום **28.12.2014** הגיש המבקש בקשה להישפט, בציון כתובתו **ברח' נוגה 5, חיפה**. לכתובת זו הוגשה הזמנה לדין וכתב אישום בדואר רשום.

ד. ביום **20.09.2015** ניתן אישור מסירה בציון "לא נדרש".

ה. ביום **30.12.2015** ניתן פסק דין בהעדר.

ו. ביום **21.03.2016** נערך הסכם נוסף בין המבקש לקבלן. נקבע כי הקבלן יתחיל בעבודה ביום **27.03.2016** ויסיים את העבודה לא יאוחר מיום **26.05.2016**.

14. כאמור, המבקש הגיש בקשה להישפט וציין את כתובת מגוריו, זאת, בהתאם למסמכים שצירף, **לאחר** שהחלו עבודות בניה במקום מגוריו.

15. ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובת המבקש הרשומה במאגרי המידע ואשר צוינה על ידו וחזרה בציון "לא נדרש". מטעונו של המבקש עולה כי הסיבה לכך הייתה מעבר דירה זמני בשל שיפוצים שנערכו בדירה. **מדובר בסיבה שתלויה במבקש** אשר בחר שלא לעדכן את כתובתו ברשויות, אי לכך הסיפא של תקנה 44א לעיל אינה מתקיימת (בע"א 18548-11-09 **דוידוב נ' עיריית קרית ביאליק**, ניתן ביום 31.01.2010). המבקש לא הביא ראיות לסתירת החזקה ועל כן קביעת בית המשפט המחוזי כי חזקת המסירה מתקיימת תישאר על קנה.

16. אציין לעניין זה, כי מן הראוי כי אדם סביר, ובפרט עורך דין, המבקש להעתיק את מקום מגוריו לתקופה של מעל כשנה, ידאג לעדכן את הגורמים הרלוונטיים או לכל הפחות ידאג להתעדכן בדבר בקשה להישפט, במיוחד לאור העובדה שהמבקש שלח בקשתו להישפט אחרי מועד החתימה על ההסכם עם הקבלן.

17. אשר לטענת המבקש כי לא הוא זה שנהג ברכב, על אף שלא צורפו תצהיר ויפוי כוח מטעם הנהגת שנטען שהיא נהגה ברכב, התומכים את טעונו של המבקש, אך יחד עם זאת, בשל העובדה כי המבקש צירף הסכמי עבודה עם הקבלן, הסכם שכירות והעלה טענה כי אחרת נהגה ברכב, כשתצהיר זה לא צורף בשל שהותה בחו"ל, ולמרות שקיים אישור מסירה כדין והיה עליו להעלות כל טענות אלה בזמן הקבוע בחוק, דבר אשר גרם לבזבוז זמן שיפוטי יקר כך שטענותיו לא הועלו מלכתחילה והועלו רק בבית המשפט המחוזי אשר הורה על החזרת התיק אליו, ולפנים משורת הדין, ומחשש לעיוות דין, אני מורה על ביטול פסק הדין מיום 30.12.2015, בכפוף לתשלום הוצאות על סך של 600 ₪ אשר ישולמו תוך 30 יום מהיום ובכפוף לצירוף תצהיר ויפוי כוח מהנהגת שלטענתו היא נהגה ברכב תוך 30 יום מהיום, אשר יהוו תנאי לביטול פסק הדין.

18. נקבע להקראה ליום 11.12.2017 בשעה 12:30.

המזכירות תשלח העתק מהחלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשע"ח, 03 אוקטובר 2017, בהעדר
הצדדים.